

סֵפֶר
עֲשֵׂתוֹ
אֲמוּנָה

מִכְתָּבֵי חִיזוּק, אֲמוּנָה,
וְעֲצוֹת מַעֲשִׂיּוֹת לְחַיִּים,
תְּרַגְּמוֹ מִמִּכְתָּבִים שְׁנֵכְתָבוֹ
עַל יְדֵי רֹאשׁ יְשִׁיבַת תְּפָאֶרֶת
הַתּוֹרָה בְּרִסְלָב

זַשַׁכ"ד

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צהל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנהל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

צו הענין די
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א

הופט:

קול ברסלב
212.444.9191

חיוק פאר אידישע שטוב
212.444.9169

ערייב - המהר הריבאח לאור ע"י

מכון עצתו אמונה
maebreslev@gmail.com
www.BreslevCenter.com

דפוס ע"י

קרן הרפסה היכל הקודש
2623 State Route 52
Liberty, NY 12754
718.387.2691

עֲנֵתוּ אֲמוּנָה

- א. האם טורקיה תכבש את ארץ ישראל?
- ב. איך לטהר את הבית שלי מרע?
- ג. איך נרפאתי מהחרדות שלי?
- ד. איך אפשר לגרם שאשתי תמצא חן בעיני?
- ז. האם אני חייב להשאיר בבית, אם אשתי לא מרשה לי לנסע?

אִישׁ אֲמוּנָה

- א. תודה השם על הרוח הקדירה
- ב. אני מאד מתפעל מהסבלנות וישוב הדעת שלך
- ג. היית חי, פניך האירו מהתורה
- ג. עוד כמה אברכים מסורים לעזור באומן
- ד. העובד במחלקת הביוב, הוא גם מן השמים
- ד. אולי אתה רוצה לעזור עם העבודה באומן?
- ה. לא אומרים מוסר לחמות, לא צועקים על החמות
- ו. תזרק את החכמות שלך שמוכילות אותך לשאול תחתית
- ו. פולם צועקים, פולם בוכים, פולם נאנחים
- ז. אשרי מי ששומר את הלכות
- ח. לעזור לבעל בכשחון עצמי
- ח. לזלזל בהלכות, זה מאד מפחיד
- ט. תתקשר בכל יום להורים שלך, תשוחח אתם, תדבר אתם

- המחשבות שמציקות, אחרי פטירת ההורים..... י
- אין דבר כזה לעשות "ברגז" ולהתעלם מהאשה..... יא
- אי אפשר לבוא אצלנו בלבוש פרוץ..... יא
- להלביש את הילדים בעדינות ובסגנון חסידי מגיל צעיר..... יב
- האם צריכים להלביש לבנות גרבים לבנות לכבוד שבת?..... יב
- תקרכו אחרות, אל תחכו שהשני יקרב אתכם..... יג
- איך להגיב כשהבעל מאבד עשתונות?..... יד
- תהיי את החברה שלהן, תכניסי אותן למשחק..... יד
- לערך סיום אבל לא לאכול בשר..... טו
- הלכות ומנהגים של תשעה באב..... טו
- תחנך את הילדים שלך שידעו מה זה תשעה באב..... יז
- מי טוב יותר בשלטון, הימניים או השמאלנים?..... יז
- אנשים טועים ששבת חזון זו שבת של מרה שחורה..... יח

האם טורקיה תכבש את ארץ ישראל?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אני חייבת לקבל עזרה, אני כל כך מבהלת, אני לא מסוגלת לעשות כלום מרוב פחד. היום בבקר אמא שלי אמרה לי שטורקיה מתכננת להכנס לארץ ישראל ולכבש את ארץ ישראל.

כל כך נבהלתי, אני מרגישה כמו בתוך חלום, חלום מפחיד ואכזרי, ששומעים בימינו כאלה דברים מפחידים, אני מרגישה שאני לא יכולה לסבול את זה, אני רוצה לברוח אני לא יודעת לאן, כאן אני פוחדת להשאר.

אין לי אל מי לפנות, אני באה לבקש עצה שאוכל להמשיך הלאה, אני מרגישה שהמח שלי מתפוצץ, אני כבר לא יכולה לסבול יותר את המצב.

אני רועדת, אני מפחדת, ראש הישיבה שליט"א חייב לעזור לי.

ישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פְּרֻשֵׁת מִטוֹת מִסְעֵי, כ"ג תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ד

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

טורקיה זה ישמעאל, וישמעאל זה תפילה, כמו שכתוב (בראשית טז, יא): "וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יִשְׁמָעֵאל כִּי שָׁמַע ה' וְגו', וְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל זֶה אֲמוּנָה, כִּי אֹמֵר רַבְּנוֹ (לקויטי מוהר"ן חלק א, סימן קנה): "אַרְצָא יִשְׂרָאֵל הוּא בְּחִינַת אֲמוּנָה", כִּמוֹ שְׁכָתוֹב (תהילים לד, ג): "שֶׁכֶן אֲרָץ וְרָעָה

אֲמוּנָה", וְחֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (כְּתוּבוֹת ק"י): "כָּל הַדָּר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דּוֹמָה כְּמִי שֵׁישׁ לוֹ אֵלּוּק"; אֵלּוּ הַחֲדָשׁוֹת, יִשְׁמַעְאֵל כּוֹבֵשׁ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל; בְּתַפְלָה זֹכִים לְאֲמוּנָה, וּמְשִׁיחַ צְדָקָנוּ יִכְבֵּשׁ אֶת הָעוֹלָם עִם חֶרֶב הַתְּפִילָה.

תְּשִׁירוּ שִׁירִים שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים - כֶּן תִּפְסִיקוּ לְפַחַד, כְּפִי שָׂרְבְנוּ אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּידוֹת אוֹת פַּחַד, סִימָן י"א): "מִי שֵׁישׁ לוֹ פְּחָדִים, יִזְמַר זִמְרָה שֶׁל שְׂמֵחָה".

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

אֵיךְ לְטַהֵר אֶת הַבַּיִת שְׁלִי מֵרַע?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֹּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

אֲנִי לֹא מְסַגֵּלֶת לְחֹשֶׁב יִשְׂרָאֵל, אֲנִי כָּל כֶּן עֲצוּבָה וּמְבַהֶלֶת, בְּעֵלֵי יֵשֵׁב הַלִּילָה בְּמִשְׁדֵּי שְׂמוּנָה שְׁעוֹת עִם סְמָאֲרֵטְפוֹן, אֲנִי לֹא יוֹדַעַת מַה לַעֲשׂוֹת.

מְצַאֲתִי אוֹתוֹ בְּשַׁעַת תְּשַׁע וְחֲצִי בְּבֹקֶר יוֹשֵׁב עִם הַסְּמָאֲרֵטְפוֹן בְּמִרְפֶּסֶת עוֹד מֵאֲתָמוֹל בְּלִילָה. אֲנִי לֹא יוֹכֵלָה לְסַבּוֹל אֶת זֶה, אֲנִי לֹא מְפַסִּיקָה לְבַכּוֹת כָּל הַיּוֹם.

הָאֲמָת הִיא שְׂזָה בְּאֲשַׁמְתִּי, זֶה הַטְּלָפוֹן שְׁלִי שֶׁל הָעֲבוּדָה, יֵשׁ עַל זֶה סִנּוֹן אֲבָל אֲנִי בְּטוּחָה שְׂאֵם יוֹשְׁבִים עִם זֶה הַרְבֵּה זְמַן אֲפֶשֶׁר לְמַצּוֹא מִשְׁהוּרָע. עֲכָשׁוּ אֲנִי בּוֹכָה לְמָה לֹא שְׂאֲלֹתִי אֶת רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א אִם לְלַכֵּת בְּכֻלָּל לְקוֹנְטְרִי וְלַעֲבוֹד מֵהַבַּיִת.

מַה אֲנִי עוֹשֶׂה עֲכָשׁוּ? אֲנִי מְבַקֶּשֶׁת מֵרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א שִׁיעֲזֹר לִי, אֲנִי רוֹצֵה בַּיִת טָהוֹר, שְׂמֹר מִכָּל מִינֵי רַע.

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה:

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת מִטוֹת מְסַעֲי, כ"ד תַּמּוּז, שְׁנַת ה'תשפ"ד

מֵרַת ... תַּחֲוִי

קִבַּלְתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב.

הַצְדִּיקִים בְּדוֹרְנוֹ וְהַצְדִּיקִים מִהַדוֹר הַקֶּדֶם כּוֹלֵם דְּבָרוֹ עַל הַסְּפָנָה שֶׁל לְהַחֲזִיק בְּבַיִת מְחֻשָּׁב, טֵאבֶּלֶט, סְמָאֲרֵטְפוֹן וְכַדוּמָה, כִּי אֲפִילוֹ עִם סִנּוֹן אֲפֶשֶׁר לְפוֹל רַחֲמָנָא לְצַלֵּן וְלֵאבֹד

הכל, כל כך הרבה בתים נהרסו בגלל טלפון קטן, וכל כך הרבה ילדים ירדו מהדרך בגלל הכלים האלו.

תזרקו מהבית את הכלים המזיקים, לא כדאי הפרנסה - בשביל להחריב את הבית. אל תכניסו לבית שום כלי שאפשר לראות בו עבירות רחמנא לצלן, ואל תקחו ליד סמארטפון.

תבקשו מהשם יתברך על עצמכם, על הבעל ועל הדורות אחריכם, שפולם תהיו יראי השם, שמורים מעבירות, אנהנו חיים היום בנסינות קשים, בלתי אפשרי להיות שמורים בלי תפילות, צריכים לבקש הרבה על עצמנו, על המשפחה ועל כל היהודים - שנהיה שמורים.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

איך נרפאתי מהחרדות שלי ?

שאלה :

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

כבר הרבה זמן שאני חושב שאני צריך להודות לראש הישיבה שליט"א שהוציא אותי מהחרדות הנוראות שהייתי בהן לפני יותר משנה.

לאחרונה שמעתי בשעור שראש הישיבה שליט"א מדבר על אברך שהשיח את לבו שהוא סובל מחרדות נוראות של לבדוק את הגז בלילה אם זה סגור, ונזכרתי שאני עברתי את זה, שוב עלו בזכרוני זעזועות של אותם ימים כואבים שהתיסרתי בלילה לבדוק את הגז שוב ושוב. והאמת היא שזה לא היה רק הגז, שם זה התפרץ בצורה הכי קשה, אבל חיי היו רצופי פחדים, עד כדי כך שהחלטתי שאני הולך לקחת תרופות נגד חרדות, כי דעתי היתה שיתכן שאנשים נורמליים שפחדים רק מעט מדברים באמת המשניות עוזרות, אבל לא לאדם חולה כמוני. אבל אני מודה להשם יתברך שרחם עלי והוליד אותי בדרך הנכונה.

אני זוכר שבאמצע הקיץ בקונטר, הייתי נכנס קצת ליער, לא עמוק מידי כי פחדתי, וכל כך צעקתי להשם יתברך, "השם, מה אני עושה? האם ראש הישיבה יכול לעזור לי? האם משניות יכולות לעזור גם לאדם חולה כמוני?"

אֲנִי זֹכֵר שֶׁפַּעַם אַחַת דְּבַרְתִּי עִם רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א וְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א אָמַר לִי אִזְ שְׂאֵם אֲנִי מְרַגֵּשׁ שְׂאֵנִי צְרִיךְ לְקַחַת תְּרוּפוֹת, אֲנִי יָכוֹל לְקַחַת, הִרְבָּה אֲנִישִׁים לִזְקָחִים, וְאִזְ כִּבֵּר חֲשַׁבְתִּי שְׂאֵנִי בְּאֲמַת הוֹלֵךְ לְקַחַת, אֲבָל לְאַחַר מִכֵּן חֲשַׁבְתִּי עוֹד פַּעַם שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הִרִי גַם אָמַר לִי שֶׁהַתְּרוּפוֹת הָאֵלוֹ לֹא בְּאֲמַת מִרְפְּאוֹת, זֶה רַק טוֹב כֹּל זְמַן שְׁלִזְקָחִים אֵת זֶה, אֲבָל מִשְׁנִיּוֹת בֵּן יִרְפְּאוּ לְגַמְרִי, אֲלֵא שְׂרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הִרִי אוֹמֵר תְּמִיד שְׂאֲפֶשֶׁר לְהַגִּיד לְאֲדָם רַק מָה שֶׁהוּא יוֹכֵל לְקַבֵּל. עַד שְׂיוֹם אַחַד הַיְיִיתִי בְּשַׁעוֹר, וְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א מִסְתַּכֵּל עָלַי וּמִתְחִיל לְצַעֲזֹק אֵת הַמְּלִים: "זֶה שְׂאֲתָה נִרְאָה כְּמוֹ שְׂאֲתָה נִרְאָה, מְלֵא בְּעַצְבִּים, זֶה בְּגַלֵּל שְׂאֲתָה לֹא רוֹצֵה לְכּוֹפֵף אֵת הַרֹאשׁ לְרַבְּנּוּ, אֲתָה לֹא רוֹצֵה לְקַחַת מִשְׁנִיּוֹת וְלוֹמַר אֵת הַמְּלִים שֶׁל הַמִּשְׁנִיּוֹת, הַרֹאשׁ שֶׁלְךָ דְּחוּס בְּעַצְבִּים וְהוּא כִּבֵּר עוֹמֵד לְהַתְּפוּצֵץ, רַחֲמֵנוּת, יְהוּדִים, תְּצִיַת לְרַבְּנּוּ, קַח מִשְׁנִיּוֹת, תֹּאמַר אֵת הַמְּלִים, תִּשְׁרִיר אֵת הַמְּלִים, תֹּאמַר אוֹתָן בְּקוֹל, לֹא שְׂזָה תְּנֵאִי, אֲפֶשֶׁר לְצַאֵת יְדֵי חוּבָה בְּאֲמִירַת מִשְׁנִיּוֹת גַּם בְּשֶׁקֶט, אֲבָל זֶה יִשְׁנֶה לְךָ אֵת מַח הַמַּחְשָׁבָה שְׁלֶךָ, זֶה יִשְׁמַח אוֹתְךָ", הַמְּלִים הַסְּפוּרוֹת הָאֵלוֹ, בְּקוֹל מִתְחַנֵּן וּבוֹכָה, בְּקַעַז אֵת לְבִי, הַחֲלֻטִּי שְׂזָהוּ זֶה, אֲנִי אֲצִיַת לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א, וְאִזְ הַתְּחַלְתִּי לוֹמַר ח"י פְּרָקִים בְּכָל יוֹם בְּעַקְשָׁנוֹת עֲצוּמָה.

יֵשׁ לִי עוֹד הִרְבָּה לְכַתֵּב, אִי אֲפֶשֶׁר לְכַתֵּב כָּל מָה שֶׁעֲבַרְתִּי, אֲבָל דְּבַר אַחַד אֲנִי יָכוֹל לְהַגִּיד, עוֹד מֵעַט יִמְלֵאוּ שְׁנֵתִים מֵאוֹתוֹ קוֹץ, וְעַכְשָׁיו אֲנִי בְּעַצְמִי כִּבֵּר יָכוֹל לְהַעֲדִי שְׁכּוֹן, מִשְׁנִיּוֹת עוֹזְרוֹת, אֲנִי כִּבֵּר לֹא צְרִיךְ רְאִיּוֹת מִסְּפָרִים שְׂזָה נִקְרָא לְלִמּוּד, אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם פְּשוּט הַצִּילָה אוֹתִי מִלְּהַפֵּךְ לְחוּלָה נֶפֶשׁ לְכָל הַחַיִּים שְׂצְרִיךְ לְהַסְחֵב מְרופָא אַחַד לְמִשְׁנֵהוּ, מִמְטַפֵּל אַחַד לְמִשְׁנֵהוּ, וְלֹא לְהוֹעִיל בְּמֵאוּמָה.

אֲנִי אוֹמֵר תּוֹדָה גְּדוֹלָה לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א עַל שֶׁהַצִּיל אֵת חַיִּי, וְאֲנִי רוֹצֵה לוֹמַר לְכָל אֵלוֹ שְׂסוּבָלִים מִמָּה שֶׁסְּבַלְתִּי שְׂלֵא יְהִיו טְפָשִׁים, תִּתְחִילוּ לְצִיַת לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת וְיִהְיֶה לָכֵם טוֹב בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

יִישַׁר כַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ג' פְּרִשְׁת מִטּוֹת מְסַעֲי, כ"ד תַּמּוּז, שְׁנַת ה'תִּשְׁפ"ד

לְכַבּוֹד ... נְרוֹ יֵאִיר

קַבְּלְתִּי אֵת מְכַתְּבְךָ.

אֵת כָּל הַעֲצָבִים וְהַדְּמִיוֹנוֹת וְכוּ' אֲפֶשֶׁר לְרַפֵּא עַל יְדֵי לִימוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּפִרְט עַל יְדֵי אֲמִירַת ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת בְּכָל יוֹם; זֶה מְגַרֵּשׁ אֵת הָרוּחַ שְׂטוֹת שְׂעוֹשָׂה אֵת

האדם חולה בכל סוגי המחלות הנפשיות. כפי שרבונו אומר (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן א):
 "שעקר הכנעתו של היצר הרע הוא על ידי התורה", הדרך העקרית להתגבר על היצר
 הרע היא על ידי לימוד התורה הקדושה, "שהיא כלה שמותיו של הקדוש ברוך הוא",
 התורה מלאה בשמות קדושים של השם יתברך, "התורה היא בחינת נ"ו, כי הלוחות היו
 ארפן נ"ו ורחבן נ"ו", כי חכמינו זכרונם לברכה אומרים (בבא בתרא יד.) שהלוחות היו
 בארץ ששה טפחים וברחב ששה טפחים, וזה מה שאומר רבה בר בר חנא, שהוא ראה
 שמכים את הגל במקל שחקוקים עליו שמות אהי"ה וכו', זו התורה הקדושה, "והני"ו
 הוא צורת מקל, והיא כלה שמותיו של השם יתברך", האות ו' היא כמו מקל, והיא
 שמות של השם יתברך, "הינו שהתורה הקדושה מכניע את היצר הרע, שרוצה לעשות
 את האדם משגע ממש חס ושלום, כי בעל עברה הוא משגע, כמו שאמרו רבותינו
 זכרונם לברכה (סוטה ג.) 'אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שטות', וכמו
 שהמשגעים צריכים להכותם ולשום עליהם שמות, כמו כן ממש התורה שעוסקין הוא
 בחינת מקלות ושמות, שבזה מכין ומכניעין את היצר הרע ומגרשין מן האדם את
 השגעון והרוח שטות שנוכנס בו". על ידי לימוד התורה אפשר להכניע את היצר הרע,
 שרוצה לשגע את האדם, כי מי שעושה עבירות זה רק בגלל שהוא משתגע, אדם לא
 עושה עבירה אלא אם הוא מאבד את השכל, וכמו שאת המשגעים צריכים להכות
 במקלות ולתת להם קמעות, רק כף אפשר לעזור להם. כף התורה הקדושה, זהו מקל
 ליצר הרע, וקמעות, שמות של השם יתברך, על ידי לימוד התורה מכים את היצר הרע,
 מכניעים אותו ומגרשים אותו.

מוהרא"ש אומר שזה מדבר בעקר על ששה סדרי משנה, זה ה' שהיא מקל שמגרש
 את היצר הרע, למשניות יש כח לגרש את כל השגעונות, כל העצבים, מזח המחשבה
 מתבהר, מבריאם בכל הבחינות. זה גם רוחץ את הנשמה, משנה אותיות נשמה;
 מקבלים נשמה חדשה, מטהרים.

תמשיך בלימוד משניות, וכשאתה מסים משניות תתחיל עוד פעם ששה סדרי
 משנה, כי כתוב בזוהר הקדוש (בראשית, מב.): "מאן דקארי ותני שית סדרי משנה" מי
 שאומר ולומד משניות, "דא הוא מאן דידע לסדרא ולקשרא קשורא יחודא דמאריה
 כדקא יאות" הוא יודע איך לקשר את עצמו אל השם יתברך, "אלין אנון דמקדשין שמא
 קדישא דמאריהון" אלו שאומרים ולומדים משניות - הם מקדשים את שם השם, "בכל
 יומא תדיר" תמיד בכל יום.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׂתַצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

...

אֵיךְ אֶפְשֶׁר לְגַרֵם שְׂאִשְׁתִּי תִמְצָא חֵן בְּעֵינַי ?

שְׂאֵלָה :

לְכַבֵּד רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

יִישַׁר פֶּחַ גְּדוֹל עַל הַחַיּוֹת וְהַחֲזוּק שְׂאֵנִי מְקַבֵּל מֵהַשִּׁיעוּרִים וְהַמְּכַתְּבִים.

הַתְּחַתְּנָתִי לֹא מִזְמַן בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֲבָל מְאֹד קָשָׁה לִי כִי לְעֲעִרִי אֲנִי לֹא אוֹהֵב אוֹתָהּ. לְעֲעִרִי לֹא הֵייתִי הַבְּחוּר הַכִּי יֵרָא שְׁמַיִם וְהַסְּתַכְּלָתִי בְּכָל דְּבַר רַע, וְלֹא קִבְּלָתִי אֶת הַבְּחוּרָה הַכִּי נָאָה וְאֶפְּלוֹ לֹא קָרוֹב לָזָה, וְזֶה מִמֶּשׁ בְּלָתִי נִסְבָּל.

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִנְהִיג בְּךָ שְׂאִסְכִּים לְשִׁידוּךְ, לְמֵרוֹת שְׂבִאָמֶת לֹא הִיָּה לִי חֶשֶׁק לָזָה, אֲבָל לֹא סִפְרָתִי לְאֵף אֶחָד. אֲנִי שְׂבוּר לְגַמְרִי, כְּבָר מִזְמַן הֵייתִי מִתְּגַרֵשׁ, אֲבָל עֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ כְּבָר מִצַּפִּים לְשִׁמְחָה וְאֲנִי לֹא יוֹדַע מָה לַעֲשׂוֹת.

אֲשִׁתִּי לֹא יוֹדַעַת מִכְּלוּם, הִיא מְאֹד מֵרָצָה, וְאֲנִי נִלְחַם בְּעֲצָמִי לִהְיוֹת מֵרָצָה. אֲנַחְנוּ חַיִּים טוֹב מְאֹד בִּיחָד, אֲבָל אֲנִי פְּשׁוּט לֹא אוֹהֵב אֶת הַמֵּרָאָה וְאֶת הַדְּמוּת שְׁלָהּ.

אֲנִי כּוֹתֵב לְרֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א כִּי אֵין לִי אֵף אֶחָד שְׂאֵנִי יִכּוֹל לְפָנוֹת אֵלָיו, אֲנִי מִתְּבַיֵּשׁ לְדַבֵּר עַל זֶה עִם הַמִּשְׁפָּחָה, וְאֲנִי לֹא יוֹדַע לְמִי לְפָנוֹת לְעוֹזָרָה; אוֹלֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א יִכּוֹל לְתַת לִי עֲצָה? יִישַׁר פֶּחַ

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזָרַת ה' יִתְּבַרְךָ - יוֹם ד' פְּרֻשֵׁת מִטּוֹת מִסְעִי, כ"ה תַּמּוּז, שְׁנַת ה'תִּשְׁפ"ד

לְכַבֵּד ... גְּרוֹ יָאִיר

קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

כְּמוֹ שְׂאֵתָהּ מִתְּפַלֵּל עַל עֲצָמֶךָ בְּכָל יוֹם: "וּתְנִינוּ 'לְחֵן' וְלַחֲסֵד וְלִרְחֻמִּים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינַי כָּל רוֹאֵינוּ", כֵּךְ תִּבְקַשׁ מֵהַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ שְׂאִשְׁתְּךָ תִּמְצָא 'חֵן' בְּעֵינֶיךָ; כִּי יִפִּי וְחֵן מְגִיעִים מֵהַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ. חֲכַמֵּינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה אוֹמְרִים (סוֹטָה זז): "חֵן אֲשֶׁה עַל בְּעֵלָה", אֶהְבֵּת הַבַּעַל לְאִשָּׁה הִיא מֵהַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, חֵן לֹא זֶה מְשָׁהוּ שְׂאִפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת לְבַד, זוֹ מִתְּנָה מֵהַשֵּׁם יִתְּבַרְךָ, וּבִתְפִלָּה אֶפְשֶׁר לְזַכּוֹת לָזָה. כְּפִי שְׂחַכְמֵינוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה מִסְפָּרִים (תַּעֲנִית

כנ: האמורא הקדוש רבי מני התלונן לרבי יצחק בן אלישיב: "לא מיקבלי עלי אינשי ביתי", אין אהבה בבית, היא לא יפה בשבילי, התפלל רבי יצחק עליה שתתפנה וקרה גם והיא התיפתה. אחר כך הוא הגיע ובכה לרבי יצחק: "קא מגנדרא עלי", מאז שהיא התיפתה - היא מתגאה עלי, היא מזלזלת בי, ורבי יצחק בקש מהשם יתברך שהיפי יסתלק ממנה, כדי שהיא לא תציק לבעלה והיא חזרה לקדמותה; רואים מזה שצריכים לבקש מהשם יתברך שתהיה אהבה בבית בין בעל לאשה, וצריכים לבקש מהשם יתברך שהאשה תמצא חן, כי בתפלה אפשר לקבל הכל.

שמעתי מחסיד ברסלב, שכשאשתו מזלזלת בו ולא מתיחסת אליו יפה, איך הוא יכול להשאיר עדיין עם הרגשה טובה? הוא חושב, מה הייתי עושה אם היילד שלי מזלזל בי ולא מתיחס אלי? בנדאי הייתי ממשיך לאהב את היילד וחס ושלום לא הייתי עושה משהו רע ליילד, אז הוא אומר, זה פרוש מה שחקמינו הקדושים אומרים (סוטה יב.): "כל הנושא אשה לשם שמים", איך אפשר להתחתן לשם שמים? לחשב מהשם יתברך ולחיות חיים טובים? "מעלה עליו הכתוב כאילו ילדה", תחשב כאילו זה היילד שלך; אם היילד אומר מילה רעה לא יזרקו את היילד, כך אל תאבד עצתוונות כשזה מגיע מהאשה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

האם אני חייב להשאיר בבית, אם אשתי לא מרשה לי לנסע?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

ראשית יישר פת גדול על שזכיתי לסיים בפעם הראשונה בחיי את כל הש"ס, וארבע פעמים משניות, והתחלתי להקפיד לעבור על הפרשה בכל שבוע, הכל בזכות השיעורים והמכתבים של ראש הישיבה שליט"א. חוץ ממה שהתחיל להיות לי מאד טוב ונעים בבית, עד לא מזמן תמיד רק חפשי איך לברוח מהבית, וכמובן ששלום הבית לא היה כל כך טוב, אבל מאז שהתחלתי לשמוע את השיעורים וללמוד "עצתו אמונה", הכל השתנה, התחלתי להתנהג יפה לאשתי, לדבר יותר ביחד, והתחלתי ללמוד על פי "סדר דרך הלמוד" בלילה בבית, וממילא היא התחילה להעריך אותי שאני לומד, והמצב בבית כל כך השתנה לטובה, נהיה כל כך נעים, עד שאני ממש נהנה כל רגע

שְׁאֲנִי בְּבֵית עִם אֲשֶׁתִּי וְהִילָדִים אֲנִי לֹא יָכוֹל לְהוֹדוֹת מִסְפִּיק לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל הַטוֹב שֶׁקִּבַּלְתִּי עַל יְדֵי הַשִּׁיעוּרִים וְהַמְכַתְּבִים וְעַל יְדֵי הַדְּבֹר אֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

עֲבָשׁוּ לְשֹׂאֵלָה שְׁלִי, אֲנִי רוֹצֵה הַרְבֵּה שְׂרָאשׁ הַיְשִׁיבָה שְׁלִיט"א אֹמֵר שֶׁבִשְׁבִיל שְׁלוֹם בֵּית צְרִיכִים תְּמִיד לוֹתֵר, אִז אֲנִי רוֹצֵה לְדַעַת הָאֵם הַכּוֹנֶה מִמֶּשׁ פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמַעוֹ? לְדַגְמָא אִם קָשָׁה לָהּ בַּחֲגִים שְׁאֲנִי נוֹסֵעַ אֶל הַרְבֵּי שְׁלִי, אֲנִי צְרִיךְ לְהִשְׁאָר בְּבֵית וּלְהִתְפַּלֵּל בְּכָל בֵּית כְּנֶסֶת שָׂרָק יְהִיָּה? וּכְשִׁישְׂאָלוֹ אוֹתִי לָמָּה לֹא הִגַּעְתִּי אֲגִיד שׁוֹתֵרְתִי לְאֲשֶׁתִּי? זֶה הֵרִי גַם יָכוֹל לְהִכְאִיב. וְכֹן הִלָּאָה אֲנִי מוֹצֵא אֶת עֲצַמִּי בַּמְצָבִים שְׁאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם אֲנִי צְרִיךְ לוֹתֵר אוֹ לֹא.

שְׁאֲלֵתִי פֶּעַם לְרַב שְׂאֵלָה כְּזוֹ, וְהוּא אָמַר לִי שְׂאֵם עוֹשִׂים כָּל מַה שֶׁהֵאֲשָׁה רוֹצֵה, עֲלוּלִים לְהִגִּיעַ לְמַצֵּב שֶׁל "אֲשֶׁתּוֹ מוֹשְׁלֵת בּוֹ", לְכֹן אֲנִי רוֹצֵה לְשֹׂאֵל מֵהִי הַדְּרָךְ הַמְּמַצֵּעַת וְהַנְּכוֹנָה לְדַעַת מִתִּי כֹן צְרִיכִים לוֹתֵר לְאֲשָׁה וּמִתִּי לֹא צְרִיכִים לוֹתֵר לָהּ?

יִישַׁר בַּח

תְּשׁוּבָה :

בְּעֲזֵרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פְּרֻשַׁת מִטוֹת מִסְעִי, כ"ה תַּמּוּז, שְׁנַת ה'תשפ"ד

לְכַבּוֹד ... נִרוֹ יֵאָרֵר

קִבַּלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

תְּלוּי לְאֵן אַתָּה רוֹצֵה לְנוֹסֵעַ; אִם זֹאת הַנְּסִיעָה אֶל רַבְּנוֹ ז"ל לְאוּמָן עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה - בּוֹדָאֵי שְׂתַפֵּעַ, אַחֲרֵי שֶׁרַבְּנוֹ ז"ל הִבְטִיחַ כְּאֵלָה דְּבָרִים גְּדוּלִים עַל לְהִיּוֹת אֶצְלוֹ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה - אִז בּוֹדָאֵי שֶׁצְרִיכִים לְהִגִּיעַ.

רַבְּנוֹ אָמַר (חיי מוה"ר ז"ל, סימן תג): "הִרְאֵשׁ הַשָּׁנָה שְׁלִי עוֹלָה עַל הַכֹּל, וְהִנֵּה פְּלֵא אֶצְלִי, מֵאַחַר שֶׁהַמְּקַרְבִּים שְׁלִי מֵאַמִּינִים לִי, וְלָמָּה לֹא יִזְהָרוּ כָּל הָאֲנָשִׁים הַמְּקַרְבִּים אֵלַי, שִׁיְהִיו כְּלָם עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִישׁ לֹא יַעֲדֵר. כִּי כָּל עֲנִיָּן שְׁלִי הוּא רַק רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְהִזְהִיר לַעֲשׂוֹת כְּרוּז, שְׁכָּל מִי שֶׁסָּר אֶל מִשְׁמַעְתּוֹ, וּמְקַרֵּב אֵלָיו, יְהִיָּה עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה אֶצְלוֹ, לֹא יַחְסֹר אִישׁ, וּמִי שֶׁזוֹכֶה לְהִיּוֹת עַל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, רְאוּי לוֹ לְשַׂמַּח מְאֹד מְאֹד, 'אֲכָלוּ מִעֲדָנִים וּשְׁתוּ מִמִּתְקִים, כִּי חֲדוּת ה' הִיא מְעֻזְכֶם", עֲיִין שָׁם.

אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁקָּשָׁה לְנָשִׂים שֶׁהַבְּעַל נוֹסֵעַ לְשָׁבוּעַ מֵהַבֵּית, אֲבָל צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת חֲשׁוֹבוֹן, כְּשֶׁמְצַפֶּה לְאָדָם מִשְׁפָּט קָשָׁה, יַחְפְּשׁוּ אֶת עוֹרֶךְ הַדִּין הַכִּי גְּדוֹל שִׁיעֵשָׁה מִשְׁהוֹ, שִׁיְנִסֶּה לְהַצְדִּיק אוֹתוֹ, לֹא מִסְתַּפְּלִים עַל שׁוֹם דְּבָר, שׁוֹם דְּבָר לֹא יָכוֹל לְמַנּוֹעַ מֵהָאָדָם מִלְּנוֹסֵעַ לְעוֹרֶךְ הַדִּין הַכִּי גְּדוֹל; בְּמַצֵּב כְּזֶה לֹא מִסְתַּפְּלִים עַל כֶּסֶף, לֹא מִסְתַּפְּלִים עַל חֲבָרִים,

אפילו לא על קרובי משפחה, מסתכלים רק על עצמנו, עושים חשבון: 'מה אני יכול להפסיד? הרי מצפה לי משפט קשה וכו' וכו', שלא לדבר כשמצפה משפט של עונש מות רחמנא לצלן, אזי האדם יעשה הכל בעולם כדי להנצל.

עכשו אני שואל אותך, בראש השנה הולכים לדון את כלנו, "מי יחיה, ומי ימות, מי באש, ומי במים"; כל הטרנדיות הנוראות ששומעים במשך השנה השם ישמרנו - הכל נכתב בראש השנה, בכל יום נעקרים אנשים צעירים, גברים ונשים, ילדים צעירים נשארים בלי הורים השם ירחם, בתי החולים מלאים בכני ישראל, בחורים ואברכים, ומבגרים - שוכבים בבית החולים עם מחלות נוראות, ועוד צרות רבות שעוברות על אנשים; ואם יש צדיק שהבטיח שבראש השנה הוא יכול לעזור לכל אחד, הוא יכול לתקן את כלנו, כפי שרבי נתן כותב - מה שרבנו אמר לו (שם, סימן תז): "אמר, שיכולין אז אנשים לקבל תקונים מה שבכל השנה לא היה באפשר שיהיה להם תקון בשום אופן, אף על פי כן בראש השנה יכולין אפילו הם לקבל תקון, אף על פי שבכל השנה אפילו הוא בעצמו זכרונו לברכה לא היה יכול לתקנם, אבל בראש השנה גם הם יכולים לקבל תקונים. כי אמר שהוא עושה בראש השנה ענינים ותקונים מה שבכל השנה גם הוא אינו יכול לעשות" - אפילו אנשים שרבנו כל השנה לא יכול לעזור להם, אבל בראש השנה הוא יכול לתקן אותם, וכי יש עדיין ספק בן לנסע או לא לנסע?

תדבר יפה אל אשתך, תראה לה את המכתב, תגיד לה: "כל השנה אני עוזר לך, כל השנה אני בעל טוב, אז עכשו בראש השנה שרבנו אומר פאלה דברים גדולים, רבנו ז"ל אמר (ת"י מוה"ר, סימן רכ) 'מה אמר לכם אין דבר גדול מזה הינו להיות אצלי על ראש השנה באומן' - אז תרשי לי לנסע, ואני אבקש עלינו שתהיה שנה של בריאות, שנה של טוב"; ואז היא בודאי תרשה לך לנסע.

השם יעזור שתצליח בכל הענינים.

...

איש אמונות

תודה השם על הרוח הקרינה

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת בלק, י' תמוז, שנת ה'תשפ"ד

יקירי ... גרו יאיר

יישר כח גדול שתפסת את הזכות לשלם לציר על הציונים שמצירים עבור "עצתו
אמונה לילדים".

כל ההורים אומרים שהילדים מתכים כל השבוע לספור והציון, כשההורים
מביאים הביתה את הקונטרסים השבועיים הילדים מיד מדפדפים לסוף הקונטרס,
לראות אם יש ציון, ואת זה מספרים בסעודה. גם בתלמוד תורה; המלמדים לוקחים
את הספורים, מספרים את זה, צובעים את זה, נכנסת בילדים מגיל צעיר האמונה
הטהורה.

הנה לך עוד ספור:

'אוי, כל כך חם, אין לי כפר כח, אני מזיע, אין אויר; אולי שם על ההר יש אויר,
אני אטפס על ההר ואבקש מהבת שלי שתבוא אתי ותנפנף עלי עם המניפה הגדולה'.

"בתי היקרה, אולי את רוצה לעשות לאבא רוח? אבא מזיע, לאבא אין כח, בואי
אתי על ההר ותנפנפי לי עם המניפה הגדולה, ואני אתן לך אגודה של בשמים ריחנים".

ילדים יקרים, פעם לא היו מזגנים, גם לא חשמל, זה לא היה כמו היום שאפשר
להדליק מאורר שעושה רוח, בימים החמים היה מאד קשה, סבלו פאבי ראש.

הגמרא מספרת (בבא מציעא פו.), התנא הקדוש רבי שמעון בן חלפתא היה אדם מלא,

פעם אחת בקיץ הוא בקש מהבת שלו שתעשה לו רוח, והוא ישלם לה בשקיות של
בשמים.

פתאום התחילה לנשב רוח קריה, והצדיק הקדוש מרים את ידיו ואומר בקול:
"תודה השם על האויר הטוב, תודה השם על הרוח הקריה; כמה חבילות של בשם אני
צריך לתת לך השם על האויר הטוב והנעים שאתה נותן לי תמיד..."

ילדים, הספור הזה מלמד אותנו שנפתח את העינים שלנו ונתחיל לראות את הטוב
שהשם יתברך נותן לנו; החל מהאויר הנעים והצח שאנחנו נושמים עמוק כל כך, וכן
הלאה, אנחנו צריכים להודות ולהלל אותו.

השבוע תבקש מהציר שיעשה ציור שיהודי יושב על אבן על הר, מינע, עם הדיים
כלפי מעלה והפאות והזקן מתעופפות מהרוח, ומהצד עומדת הבת שלו ועושה לו רוח.
הזכות תעמד לך ולדורות אחריך.

...

אני מאד מתפעל מהסבלנות וישוב הדעת שלך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פנחס, י"ח תמוז, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד יקירי אהובי חמדת לבכי ... גרו יאיר, מגיד שיעור בישיבתנו הקדושה, קרית
ברסלב ליבערטי

עלשו בקיץ אני רואה מקרוב איך אתה לומד עם הבחורים, אני מאד מתפעל
מהסבלנות ומישוב הדעת שלך; מצד אחד יש לך את הדרך ארץ, המשמעת ובמקביל
יש לך את הימין מקרבת, בכזה לב וכזו חמימות.

מאד אבקש ממך שתחדיר בבני הבחור יראת שמים ודרך ארץ. אני יודע שעם חלק
מהבחורים הגישה שלך היא לעצם עינים, לעשות את עצמך פלא רואה וכו' אבל ברצוני
לבקש ממך, אצל בני אל תעצם עינים, אלא תדרוש ממנו כמה שיותר דרך ארץ ויראת
שמים.

תן לך השם יתברך חן וסיעתא דשמיא עם כל תלמיד, תתבודד, תבקש על כל
תלמיד שיעלית, למען לא נגע לריק ולא גלד לבהלה, אין פרוץ ואין יוצאת ואין צוחה
ברחובותינו, כפי שדורשים שחכמינו זכרונם לברכה (ברכות יז): "שלא יהא לנו בן או
תלמיד" וכו'.

...

היית חי, פניך האירו מהתורה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פנחס, י"ח תמוז, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד יקירי... גרו יאיר

אני מתגעגע לזמנים שהיית כל תקופה משמח אותי ומספר את הסיומים שלך; כמה אתה לומד ועל התפילה שלך. היית חי, פניך האירו מהתורה. אני רוצה לחזק אותך שתתחיל שוב ללמוד גמרא ומשניות, זה יתן לך חיים, כמו שכתוב "כי הוא חייד", התורה היא חיים.

אחי יקירי ואהובי, רק התורה משביעה את האדם, רק תורה גורמת להיות מאשר ומרצה, כל השאר מתפוגג, כל השאר לא משביע, עובר הזמן ונופלים לעצבות. כבר נוסעים אל רבנו על ראש השנה, תבוא עם מתנות, לא בידים ריקות, תתחיל ששה סדרי משנה, תתחיל בחזרה שיעור בגמרא, ברצוני לראות בחזרה את האור על פניך, את החיים מלאי החיות.

עוד כמה אברכים מסורים לעזור באומן

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פנחס, י"ח תמוז, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד יקירי... גרו יאיר, וויליאמסבורג

אני מתגעגע אליך, אני מקווה להשם יתברך שהכל טוב אצלך, ואתה מתחזק בעבודת השם.

אנחנו כבר מתכוננים לראש השנה של רבנו, עם זה לבד - שאנחנו נוסעים לאומן על ראש השנה - אנחנו צריכים לשמוח מאד מאד, כפי שרבנו אמר (ת"י מוהר"ן, סימן תג): "מי שהיה אצלי על ראש השנה, ראוי לו לשמוח מאד".

ברצוני לשאול אותך, היות והחבורה שלנו גדלה עוד ועוד, אנחנו צריכים עוד אנשים שיעזרו בהתנדבות לבם להקיץ את המקום לצבור, אני מתפש עוד כמה אברכים מסורים שרוצים להוריד ממני קצת מהעל באומן, כמו שלוש האברכים שכבר עושים את זה בשנים האחרונות.

נא להודיע לי אם אתה רוצה לעזור לי.

העובד במחלקת הביוב, הוא גם מן השמים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פנחס, י"ח תמוז, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד יקירי... גרו יאיר, קרית ברסלב

העבודה שלנו היא כמה שיותר להכניס את עצמנו באמונה, להאמין, לדעת ולחיות שאין שום דבר בעולם מבלעדי הקדוש ברוך הוא, דומם, צומח, חי, מדבר - הכל הוא השם יתברך, הכל תחפשת, לבוש של הקדוש ברוך הוא, ושום דבר לא קורה בעולם אלא אם הוא מצוה; עלה לא נושר מהעץ בלי שהקדוש ברוך הוא יצוה, חכמינו זכרונם לברכה אומרים (חלי"ט): "אין אדם נוקף אצבעו, אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה", לא מקבלים מפה באצבע, אלא אם הכריזו בשמים שפלוגי אלמוני יקבל מכה.

עוד אומרים חכמינו הקדושים (יומא לח.): "בשמך יקראוך ובמקומך יושבוך, אין אדם נוגע במה שמוכן לחברו, ואין מלכות נוגעת במלכות חביתה אפילו כמלא נימא". עוד אומרים חכמינו זכרונם לברכה (ברכות נח.): "אפילו ריש גניתא, אפילו מי שממנה לעבוד במחלקת הביוב, בעבודה מלכלכת - מן שמיא מנו ליה", זה גם מן השמים.

זה מכפר על כל העבירות, כפי שרבינו אומר (ספר המידות אות אמונה, סימן לג): "על ידי אמונה, הקדוש ברוך הוא יסלח לך על כל עונותיך", על ידי אמונה מטהרים לפני השם יתברך.

תמסר יישר כח בבית על העזרה למוסדותינו, אני מאד מכיר טובה.

...

אולי אתה רוצה לעזור עם העבודה באופן?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת פנחס, י"ח תמוז, שנת ה'תשפ"ד

לכבוד יקירי... גרו יאיר, קרית ברסלב

חזק ואמץ בכל הכוחות להיות בשמחה. מוהרא"ש מספר, הוא חלם שנשמה אומרת לו מן השמים: "אם אנשים היו יודעים את גודל מעלת השמחה - היו מתגלגלים כמו גלגל מרוב שמחה", וברגע שנשמה מסיימת לומר את המלים, הוא רואה שהאדם מכניס את ראשו בין רגליו ומתחיל להתגלגל מרוב שמחה כמו גלגל, עד שהגלגל נסע משם; זו העבודה שלנו, לחפש בתוכנו את הטוב ולהיות בשמחה.

שמחה היא העבודה הכי קשה, קל יותר לצום - מאשר להיות בשמחה, אבל זה מביא לדרגות הכי גבוהות.

אני צריך כמה אברכים ובחורים שרוצים להוריד ממני עבודה באומן, הקהלה גדלה ואותם שלושה אברכים שהתחילו אצלנו בפנין עם פחות ממאה אנשים, איך הם יכולים לקבל את פניהם של קרוב לאלף איש...? אני חושב שאתה מסויר אלי כל השנה, אולי באומן אתה גם מוכן. תודיע לי.

...

לא אומרים מוסר לחמות, לא צועקים על החמות
בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מטות מסעי, כ"ב תמוז, שנת ה'תשפ"ד
לקבוד ... נרו יאיר
קבלתי את מכתבך.

תבקש סליחה מחמותך ואל תעשה כף יותר; אף פעם אל תתן מוסר לחמותך על מה שהיא עושה, היא לא עשתה שום דבר רע, מתר לה להביא לאשתך את התרופה כדי להרגיע אותה ואף אחד לא יודע מהי התרופה, ואפילו שיודעים - גם לא קנה כלום, לא אומרים מוסר לחמות, לא צועקים על החמות, ולא בוכים בפני החמות.
אפילו אחרי כל הבלגן שקרה - אתה עדיין יכול לתקן; מהיום והלאה תתן רק מילים טובות ורק תודה.

אם דברים מפריעים לך, אתה לא יכול לסבול את הדרך שחמותך מתיחסת לאשתך וכו' - תלך להתבודדות ותבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם תעזר ששום דבר לא יהיה אכפת לי, ששום דבר לא יפריע לי, שרק ארצה אותך, רק אחשב ממך, שאהיה מבטל אליך".

...

תזרק את החכמות שלך שמובילות אותך לשאול תחתית

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת מטות מסעי, כ"ב תמוז, שנת ה'תשפ"ד
לכבוד ... נרו יאיר

אני שומע מהמנהל שהילדים שלך רועבים בתלמוד תורה, אתה לא מרשה להם
לאכול כלום, רק מה שהם מביאים אתם וכו'.

לגבי מה שקורה אצלך בבית - לא אתערב, כי אתה הרי יותר חכם ממני יותר חכם
מכל אחד, אתה מבין שהכל טריפה והכל לא בריא וכו' וכו', אבל אם אתה שולח את
הילדים שלך אצלנו לתלמוד תורה - הם צריכים לאכול מה שהמוסד נותן.

הבן שלך פרץ בככי בתלמוד תורה, הוא אומר שהוא רעב (הוא לא שבע מהלחם
היבש מהבית), אמרנו לו שיאכל טשולנט חם וטעים, הוא אומר: "אבא שלי לא
מרשה", אמרנו לו: "זה פרוה, מה יכול להיות רע עם שעועית?" והוא אומר: "אבא
שלי אומר שלפלים יש בליעות של בשר וכו'".

מאד אבקש ממך, תזרק את החכמות שלך שמובילות אותך לשאול תחתית, תן
לילדים שלך לאכול עוף; יש הכשרים יראי השם ושמורים, כמו כן תן להם מוצרי חלב.
תזרק את החכמות המדמות שלך, תן לילדים שלך לגדול יהודים כשרים, יהודים
פשוטים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

כולם צועקים, כולם בוכים, כולם נאנחים

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מטות מסעי, כ"ג תמוז, שנת ה'תשפ"ד
לכבוד ... נרו יאיר

דע לך, כל אחד עובר וסורים קשים ומרים, אין אחד שלא סובל בזה העולם; כל
מי שמדברים אתו, כל מי שמשוחחים אתו; כולם צועקים, כולם בוכים, כולם נאנחים;
אין עצה היכן להתגונן, רק תחת כנפיו של השם יתברך. כפי שדוד המלך אומר (תהלים
סא, ה): "אחסה בסתר כנפיד סלה", אני מתגונן תחת כנפיו של השם יתברך.

אתמול הלכתי לבקר בפלא, אני הולך עם האברכים מהקרנה שתמיד הולכים לבתי

כִּלְא לְהַחְיֹת אֶת אַחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּתְּוֵנִים בְּצָרָה וּבִשְׂבִיָּה, הֵייתִי אֶצֶל יְהוּדֵי שְׂכַרְיָ יוֹשֵׁב שָׁנִים אַרְכּוֹת בְּכֹלָא, הֵיְהוּדֵי לֹא מַחְסִיר לְלַמּוֹד אֶת דָּף הַגְּמָרָא בְּכָל יוֹם, הֵיְהוּדֵי הִזָּה חַי עִם אַמוּנָה וּבִטְחוֹן חֲזָקִים, זֶה הָיָה בְּכַחֲשֵׁינָא בְּאֵל לְלַמֵּד וּנְמַצָּא לְמַד, הִלְכְּתִי לְחֲזֹק אוֹתוֹ וְיָצֵאתִי כָּל כַּף נִרְעַשׂ מִהַעֲצָמָה שֶׁל יְהוּדִים כְּמָה חֲזָקָה הַאֲמוּנָה, וְרַק עִם אַמוּנָה יְכוּלִים לְהַחְזִיק מֵעַמָּד.

בְּרִצּוֹנִי לְבַקֵּשׁ מִמֶּךָ מָאד שְׁנָם אֶתְּהָ תִלְמֵד בְּכָל יוֹם אֶת דָּף הַגְּמָרָא, שְׁלֹא יַעֲבוֹר יוֹם בְּלִי לִימוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. אֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבֵּינוּ, רַבֵּינוּ רָצָה רַק אֶת זֶה, שְׁנִלְמַד וּנְתַפְלֵל, רַבֵּינוּ אוֹמֵר (שִׁיחוֹת הַר"ן, סִימָן רפז): "מָה יֵשׁ לְהֶאֱדָם לַעֲשׂוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם? אֵין צָרִיךְ כִּי אִם לְהִתְפַּלֵּל וְלִלְמַד וְלְהִתְפַּלֵּל".
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

אֲשֶׁרֵי מִי שְׁשׂוּמֵר אֶת הַלְכוֹת

בְּעֲזָרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ב' פְּרֶשֶׁת מִטּוֹת מִסְעֵי, כ"ג תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ד
מֵרַת ... תַּחֲנִי'

קְבִלְתִּי אֶת הַמְּכַתֵּב.

אִם שׂוּמְרֵי הַלְכוֹת - זוֹכִים לִילְדֵים בְּרִיאִים, וְחַס וְשְׁלוֹם אִם מְשַׁחֲקִים עִם הַהֲלָכוֹת - מַגִּיעוֹת כְּאֵלֶּה צְרוֹת מְרוֹת הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ; אִז אֲנִי שׂוֹאֵל אֶתְכֶם, מָה אַתֶּם מַעֲדִיפִים, גַּהֲיִנוֹם בְּזֵה הָעוֹלָם אוּ גַן עֵדֶן?

אֵל תִּשְׁחָקוּ בְּאֵשׁ, תִּזְהָרוּ בְּמָה שְׁמַדְבָּרִים בְּיָמֵים אֵלּוּ, אֲסוּר לְדַבֵּר דְּבָרִים שְׂאֲסוּר לַעֲשׂוֹת, אֲסוּר לְגְרוֹת אֶת הַבְּעַל, וְאִם חַס וְשְׁלוֹם מְשַׁחֲקִים עִם הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ - צְרִיכִים לְשַׁכַּח בְּבֵית הַחֹלִים שְׁבוּעוֹת וְחֲדָשִׁים רַחֲמָנָא לְצַלֵּן כְּדִי לְהַזְדַּבֵּךְ הַשֵּׁם יִשְׁמְרֵנוּ.
הַהֲלָכוֹת וְכוּ' הֵן לֹא עוֹנֵשׁ, הַהֲלָכוֹת שֶׁל בֵּית יְהוּדֵי הֵן לֹא דְבָר רַע; זֶה קְדוּשָׁה, זֶה יָקָר; אֲשֶׁרֵי מִי שְׁשׂוּמֵר אֶת הַהֲלָכוֹת.

...

לעזור לבעל בבטחון עצמי

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מטות מסעי, כ"ג תמוז, שנת ה'תשפ"ד

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

אני לא צריך לספר לכם מה הבעל עבר בחיים מאבא שלו, איך הוא הרס אותו נפשית רחמנא לצלן, הוא עקר לו את המוח, השם ישמרנו; אתם יודעים את זה טוב יותר ממני, איך הבעל מתקשה בבטחון עצמי, וזה גורם שהוא לא יכול להיות הנותן וכו', שמתחיל וכו', ואם אתם שואלים אותו וכו', ואתם מתחילים וכו', והוא עונה: "אני מסכים רק אם את רוצה מאד חזק" - תתרגמו את זה, זאת אומרת; אני מאד רוצה, אבל רק יש לי כל כך הרבה ספקות, לכן אני מבקש ממך אשתי, תגידי לי עוד פעם שאת באמת רוצה לחיות אתי, ואל תאמרי, לא זה בסדר, לילה טוב.

בעלך הוא אדם יקר עם מדות טובות, אבל מצד שני הוא שכר כלי. כבר היה מתר לכם ללמוד שכשהוא עונה בחזרה: "אם את מאד רוצה, אפשר וכו'" - שלא תעלבו ותגידי: "אז לא" אלא תגידי: "כן, אני מאד מאד רוצה", ולעזור לו לחיות.

תקבעו לכם בכל יום למשך שלוש דקות להודות ולהלל להשם יתברך, תפרטו את הטוב שהשם יתברך עושה אתכם, על הבריאות, ועל כל אבר; יש לכם עינים, אוזניים, פה, אף וכן הלאה, תודו ותהללו על הילד היקר; על ידי תודה והודאה יהיו ישועות ורפואות.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

לזול בהלכות, זה מאד מפחיד

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת מטות מסעי, כ"ג תמוז, שנת ה'תשפ"ד

מרת ... תחי', מונסי

קבלתי את המכתב.

טעות זה טעות, אנס רחמנא פטריה, לא מדבר על טעות; מדבר כשמוזלזלים בהלכות, צוחקים מזה, אומרים: "זה לא נורא כל כך", או: "זה רק מדרבנן", או: "זה

לא באמת העבירה" - זו סכנה, זה מפחיד מאד, נהיים חולים לא עלינו, ויכולים לקבל ילדים בעלי מומין רחמנא לצלן.

אל תעשו עצבים מההלכות, ואל תפנסו למתח לחשב 'אולי לא שמרתי את ההלכות', 'אולי עשיתי טעות'; לא על זה אנחנו מדברים.

תודו ותהללו להשם יתברך; כמה שמודים יותר להשם יתברך - העצבים נהיים חזקים ובריאים יותר, נהיים בשמחה, נהיים גועים, החיים נהיים גן עדן. השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

תתקשר בכל יום להורים שלך, תשוחח אתם, תדבר אתם

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת מטות מסעי, כ"ד תמוז, שנת ה'תשפ"ד
לכבוד ... גרו יאיר

אתמול נסעתי לעיר לבקר את הורי. זה מצנה כל כך גדולה ללכת להורים, אין דבר גדול יותר מלהחיות את ההורים. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (קידושין ל:): "ש'לשה שתפין הן באדם, הקדוש ברוך הוא, אביו, ואמו, בזמן שאדם מכבד את אביו ואת אמו, אמר הקדוש ברוך הוא מעלה אני עליהם כאילו דרתי ביניהם וכבודוני". השם יתברך אמר: "אני בא לגור ביניכם, ואני מחשיב לכם כאילו אתם מכבדים אותי".

תתקשר בכל יום להורים שלך, תשוחח אתם, תדבר אתם, תספר להם על היום שלך, תספר להם על המשפחה שלך, אתה לא יכול לתאר לעצמך כמה גדולה המצנה. חכמינו זכרונם לברכה מספרים (שם לא:): הצדיק הקדוש רב יוסף היה עור, הוא לא ראה כשאמו נכנסת, אבל הוא שמע טוב מאד, וכשהוא שמע את קול הפסיעות של אמו הוא היה אומר בשמחה: "איקום מקמי שכינה דאתיא", הבה נקום בפני השכינה.

אנחנו מתכוונים לקמפין השנתי, אני מצפה שתעזרו לי השנה יותר משנה שעברה, אתה תפשיל שרוולים ותפעל למען הקהלה שלך.

אתמול היה כנוס בארץ ישראל של אנשי שלומינו, אנשי ארץ ישראל חמים מאד לעזור; דבר אחד אני רוצה לתקן ממה שהאברכים אומרים, הם מדברים אל הצבור שיעזרו לראש הישיבה; במחילה, אתם לא עוזרים לי, אתם עוזרים לעצמכם, הפסוק שנכנס מהקמפיין לא הולך אל המשפחה שלי, זה הולך בשביל המוסדות; אתם עוזרים לעצמכם.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

המחשבות שמציקות, אחרי פטירת ההורים

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות מסעי, כ"ה תמוז, שנת ה'תשפ"ד

הרב ... שליט"א

ברצוני לחזק אותך על מה שדברנו בשבועה של אביך עליו השלום; שלא יהיו לך רגשי אשמה וכו' וכו'.

מאד אבקש ממך, אל תאשים את עצמך עכשו ותאכל את הלב עם המחשבות כאלו אתה הרגת את אבא שלך חס ושלום, ושלא עשיתי עבורו מספיק וכו'; חס ושלום לאכול את הלב ולהאשים את עצמך שאתה הרגת אותו וכו', המחשבות מהסוג הזה גובלות בכפירה.

אל תאשים את עצמך עם העבר, אי אפשר להחזיר את העבר, תעשה מה שאתה יכול לעשות עכשו בשבילי. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (קידושין לא): "מכבדו בחייו מכבדו במותו", והראשונים אומרים (ספר יראים סימן רכא אות ה, בספר תועפות ראם; תנאי רבתי, סימן ק; ועוד) שזו מצוה מדאורייתא; תן בכל יום צדקה לנשמת אביך, ותלמד בכל יום משניות לעלוי נשמתו; כך תעלה את נשמת אביך יותר ויותר גבוה.

על פי רוב אנשים סובלים אחרי פשהורים מסתלקים מהעולם, מתיסרים עם המחשבות האלו, מורטים את שערות ראשם, מאשימים את עצמם על העבר; זה לא נותן לחיות. רבנו ז"ל הזהיר אותנו לא להסתכל לאחור, רבנו אומר (שיחות הר"ן, סימן כו): "אצל העולם שכחה היא חסרון, אבל אצלי שכחה זה מעלה", אנשים מתלוננים שאין להם זכרון טוב והם שוכחים מה שהיה, חושבים שזה חסרון, אבל זה ההפך, זו רק מעלה, כי אם לא הייתה שכחה לא היו יכולים לעבוד את השם, לא היו מפסיקים לחשוב על העבר, על כל הפשלונות והבעיות שעברו, זה היה גורם שהאדם לא ירצה לנסות שוב להיות יהודי פשוט, אבל עכשו שיש שכחה, אפשר להתחדש ולהתחיל מחדש. השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

אין דבר כזה לעשות "ברגז" ולהתעלם מהאשה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות מסעי, כ"ה תמוז, שנת ה'תשפ"ד

יקירי ... נרו יאיר

קבלתי את מכתבך.

לדעתי תדבר עם הרב ש'לה, הוא יעזר לך; הוא מכיר את אשתך, הוא התעסק עם בעלה הראשון ועם הגט, הוא ימשיך לעזור לך.

חזק ואמץ, תאמין באמונה שלמה, שאם השם יתברך נתן לך את האשה הזו ואת הילדים האלו - זה לטובתך, ואם זה קשה - זה יקרב אותך אל השם יתברך, אתה תזדכך ותזכה לעולם הבא.

תתאחז ותחזיק מעמד, אל תפנס לקטנות המוחין של לא לדבר עם אשתך ולא להגיב; אין דבר כזה לעשות "ברגז", זה לא עוזר, זה רק עושה גרוע יותר. אם משהו מפריע לך - תשוחח על זה עם השם יתברך; תבקש מהשם יתברך: "רבונו של עולם, עד מתי עוד יפריעו לי דברים? עד מתי עוד אעלב? תעזר לי שדברים לא יפריעו לי ושלא יהיה לי אכפת, תעזר לי שלא אעלב פשאשתי מעירה לי, תעזר לי שאבטל את עצמי אליך, שאראה רק את הטוב שאתה עושה אתי"; כך תבקש מהשם יתברך.

לך בכל יום להתבודדות; אתה תרגיש טעם מתוך נעים בחיים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

אי אפשר לבוא אצלנו בלבוש פרוץ

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות מסעי, כ"ה תמוז, שנת ה'תשפ"ד

מרת ... תחי'

קבלתי את המכתב.

אם אמרו לאשה שתבוא בצניעות וכו' והיא נעלבה וכו' - ש'זה לא יפריע לך.

אי אפשר לבוא אצלנו בכגדי פריצות; אם אשה מגיעה עם שרוולים קצרים צריכים להגיד לה בצורה יפה: "את צריכה לכבד את המקום שלנו, לבוא אלינו בדרך ארץ".

כמו כן אם אשה מגיעה לבית הכנסת בלבוש קצר - צריכים להגיד לה שתכבד אותנו ותבוא בלבוש עדין. ראיתי שמוהרא"ש אומר לאברך שיגיד לאשתו שתחזר

הביטה מבית הכנסת, (זה היה ביום הכפורים באמצע תפילת שחרית), להתלבש בכגד שמגיע עד אחרי הכרכים; למעשה האברך הזה נעלב וסחב את אשתו מהיכל הקודש; עכשו לא נשאר כלום מהמשפחה, הם התגרשו.

אם אומרים לנשים בצורה יפה שאצלנו בבית הכנסת ובכנוס הנשים צריכים לבוא בלבוש עדין - זה לא נקרא לרחק, להפך, אם לא אומרים כלום - בית הכנסת יתמוטט, החבורה תתמוטט. כי רק במקום שיש צניעות - שם נמצאת השכינה הקדושה. ואם מתלבשים (לא מתלבשים) בפריצות - כתוב (דברים כג, טו) "כי ה' אלקיך מתהלך בקרב מחנה, להצילך ולתת איביך לפניך, והיה מחניך קדוש, ולא יראה כד ערות דבר, ושב מאחריך", הקדוש ברוך הוא אומר: תתנהגו בקדושה, כי אם לא תתנהגו בצניעות - אסתלק מביניכם.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

להלביש את הילדים בעדינות ובסגנון חסידי מגיל צעיר

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות מסעי, כ"ה תמוז, שנת ה'תשפ"ד
מרת ... תחי'

תלבישו את הילד שלכם כמו כל הילדים, אל תלבישו אותו מוזר, שהוא לא יהיה הליצן של הכתה; אל תכניסו לקהלה שלנו שגעונות חדשים ומוזרים.

דעו לכם, אי אפשר בגיל שלוש עשרה לדרוש מבחור בר מצוה שילך בלבוש חסידי וכו' - בעוד שהאמא הלבשה אותו כל השנים כמו ליצן; זה מתחיל בגיל שלוש, אם מלבישים את הילדים עדין, וחסידי - הם ימשיכו ללכת כך.

תאמרו בכל יום את האני מאמין, תאמרו את זה עם התרגום באידיש.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

האם צריכים להלביש לבנות גרבים לבנות לכבוד שבת?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות מסעי, כ"ה תמוז, שנת ה'תשפ"ד
לכבוד ... נרו יאיר

שהבית שלך לא יהיה בנוי על שכנים ואחיות, את הבית שלך תבנה על דעת תורה, תשאל כל דבר את מורה דרכך.

לגבי להלביש לבנות גרביונים לבנות לכבוד שבת; אצל חלק מהמשפחות הבנות הקטנות לובשות בשבת גרביונים לבנות, אצל אחרים זה לא נהוג, אבל לצחוק ממשפחה ששם הבנות לובשות גרביונים לבנות וכו' - זה ליצנות, שסופה מר מאד. רבנו אומר (ספר המדות אות ליצנות, סימן ד): על ידי ליצנות באים יסורים, על ידי שלועגים מדברים קדושים, לועגים על מנהגי ישראל - מקבלים יסורים רחמנא לצלן.

אם האחיות שלך צוחקות עליך שאשתך מלבישה גרבים לבנות לבנות שלך בשבת - זה בדיוק כמו המשפילים שצוחקים מאלו שהולכים בדרך התורה, אחים ואחיות שלך שילכו בדרך שלהם ואתה אל תשנה מהדרך שלך, ותצחק היטב מאלו שצוחקים על דברים יהודיים.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

תקרבו אחרות, אל תחפו שהשני יקרב אתכם

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות מסעי, כ"ה תמוז, שנת ה'תשפ"ד

... תחי'

אמא שלכם כתבה לי שאתם לא מרוצים בבית הספר, בנות פוגעות בכם וכו'. מאד אבקש מכם, תתחזקו, אל תשברו ואל תתמוטטו, ואל תחפו שיקרבו אתכם, תהיו אתם הבת שמקרבת אחרים, ואם מזלזלים בכם וכו' - שזה לא יפריע לכם, תחשבו 'מסכנות הבנות שמזלזלות באחרות'; אל תהיו תלויים באף אחת, אל תהיו נצרך לבריות. תחפשו בבית הספר בנות עדינות שלא צוחקות מאחרות, קחו אותן לתברות, ואף פעם אל תציקו לשני, תקרבו את הבנות שדוחפים אותן לצד, החל מעצמכם, תקרבו את עצמכם, תנו לעצמכם מילים טובות.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

איך להגיב כשהבעל מאבד עשתונות?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות מסעי, כ"ה תמוז, שנת תשפ"ד
מרת ... תחי'

כשאתם מדברים עם הנשים הצעירות תדברו על דרך ארץ בבית, איך מדברים אל הבעל, איך מגיבים כשהבעל מאבד עשתונות, לא לענות, איך להשאר רגועים, על זה תדברו הרבה; כי מהרא"ש אומר, שחבל שלא לומדים עם הנשים איך להגיב כשהבעל מאבד עשתונות וצועק וכו'; אם אשה היתה מתאפקת ולא צועקת בחזרה כשהבעל מאבד עשתונות וצועק - אזי היא היתה יכולה להגיע לדרגה הכי גבוהה, ואפילו שהיא צריכה לחזור בתשובה על שנות נעוריה וכו' וכו'.

תדברו עם הנשים הצעירות שיבטלו את עצמן להשם יתברך; לא לרצות שום דבר, לא להצטרף שום דבר, רק דבר אחד, לעשות רצון השם; אין גבוה יותר מלבטל את עצמנו להשם יתברך, זה המקום הכי גבוה שאפשר להגיע אליו.
השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

...

תהיי את החברה שלהן, תכניסי אותן למשחק

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת מטות מסעי, כ"ה תמוז, שנת ה'תשפ"ד
בתי היקרה ... תחי'

קבלתי את המכתב שלך.

אני מאד שמח לשמוע שאת אומרת תהלים ועכשיו סימת בפעם השנייה את ספר התהלים.

מי שאומר תהלים רואה ישועות גדולות; הצדיק הקדוש בעל הצמח צדק זכותו יגן עלינו אומר: "אם אנשים היו יודעים את גודל המעלה של אמירת תהלים - היו עוסקים תמיד בתהלים".

מאד אבקש ממך ... היקרה, תחפשי בנות בבית הספר בית פיגא שדוחפים אותן לצד, הבנות שאין להן חברות - ותהי את החברה שלהן, תכניסי אותן למשחק, תדברי אתן, תשוחחי אתן; אף פעם חס ושלום אל תכאיבי לאף אחד.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַי בְּכָל הָעֲנִינִים.

לְעֶרֶךְ סוּיִם אֲבָל לֹא לְאָכּוֹל בְּשָׂר

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם א' פְּרִשְׁת דְּבָרִים, כ"ט תמוז, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

אֲנָשִׁים שׁוֹאֲלִים מֵהַמְּנַהֵג בְּהִיכַל הַקּוֹדֶשׁ בְּתִשְׁעַת הַיָּמִים בְּעֲנִין לְעֶרֶךְ סוּיִם וְלְאָכּוֹל
בְּשָׂר; יֵשׁ בֵּין הַחֲסִידִים שֶׁהִקְפִּידוּ לַעֲשׂוֹת סוּיִם בְּכָל יוֹם וְלְאָכּוֹל בְּשָׂר, וְלַעֲמָתָם יֵשׁ אֲצֵל
הַלִּיטָאִים, אֲצֵלָם לֹא עוֹשִׂים סוּיִמִּים וְלֹא אוֹכְלִים בְּשָׂר, אֲצֵלְנוּ בְּהִיכַל הַקּוֹדֶשׁ לוֹקְחִים
אֶת שְׁנֵיהֶם, כְּפִי שְׂרַבְנוּ אָמַר: "לְקַחְתִּי אֶת הַטּוֹב שֶׁל הַחֲסִידִים וְאֶת הַטּוֹב שֶׁל הַלִּיטָאִים,
הַחֲסִידִים אוֹמְרִים שֶׁהֶעֱקָר הוּא תְּפִילָּה, וְהַלִּיטָאִים אוֹמְרִים שֶׁהֶעֱקָר הוּא לִימוּד הַתּוֹרָה,
אֲנִי אוֹמֵר שֶׁהֶעֱקָר הוּא שְׁנֵיהֶם.

כִּף גַּם אוֹמֵר מוֹהֲרָא"ש, אֲצֵל הַחֲסִידִים עוֹרְכִים סוּיִם, וְאֲצֵל הַלִּיטָאִים לֹא אוֹכְלִים
בְּשָׂר, אוֹמֵר מוֹהֲרָא"ש שְׁנַעֲשֶׂה בְּכָל יוֹם סוּיִם אֲבָל כְּדָאִי הוּא שְׂרַפְת בֵּית אֱלֹקֵינוּ שְׁלֹא
לְאָכּוֹל בְּשָׂר.

אֲצֵלְנוּ בְּנֵי אֲשַׁכְּנֹז לֹא מְכַבְּסִים בְּתִשְׁעַת הַיָּמִים, הַחֵל מֵהַיּוֹם בְּעֶרְב - רֹאשׁ חוֹדֶשׁ עַד
י' בָּאָב בְּחֻצוֹת הַיּוֹם.
הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנִינִים.

הַלְּכוֹת וּמְנַהֲגִים שֶׁל תְּשַׁעָּה בָּאָב

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ד' פְּרִשְׁת דְּבָרִים, ג' מְנַחֵם-אָב, שְׁנַת ה'תשפ"ד
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יְאִיר

בְּשַׁבּוּעַ הַבָּא בְּיוֹם שְׁנֵי, עֶרֶב תְּשַׁעָּה בָּאָב אַחַר הַצְּהָרִים - אוֹכְלִים אֶת הָאֲרוּחָה, לְאַחַר
מִפְּנֵי מִתְפַּלְלִים מְנַחֵה וְהוֹלְכִים הַבֵּיתָה לְאָכּוֹל אֶת סְעוּדַת מִפְּסָקָת.

בְּעֶרֶב תְּשַׁעָּה בָּאָב כְּשֶׁאוֹכְלִים אֶת הַסְּעוּדָה הָאַחֲרוֹנָה, סְעוּדַת מִפְּסָקָת - אֲסוּר לְאָכּוֹל
בְּסְעוּדָה יוֹתֵר מִתְּבָשִׁיל אֶחָד; אֲנַחְנוּ נוֹהֲגִים לְאָכּוֹל בִּיצֵה מְבֻשְׁלֵת, וְחִתִּיכַת לְחֵם טְבוּלָה
בְּאַפֵּר.

את הסעודה אוכלים בישיבה על הארץ או על כסא נמוך פחות משלושה טפחים. אומרים לילדים שאת זה אנחנו עושים בגלל שאנחנו מתאבלים על שאנחנו כבר כל כך הרבה זמן בגלות, אנחנו מגרשים בין האמות.

בזמן תחלת הצום - חולצים את הנעלים, כי בתשעה באב אסור ללכת עם נעלים. גם בעל ואשה צריכים להתרחק וכו'. אסור גם לסוף את הגוף ואת הפנים. גם אסור בתשעה באב להתרחץ, אפילו את הילדים לא רוחצים, ואפילו את הידים נוטלים רק עד קצות האצבעות. גם את הפנים לא רוחצים, ואת הלכלוך בעינים מתר להוריד בידים לחות. ביום שני בערב כלנו נתישב על הארץ ונאמר מגלת איכה, כלנו נבכה על הגלות המרה, גם בתשעה באב בבקר אחרי קריאת התורה אנחנו אומרים מגלת איכה, אנחנו יושבים על הארץ, אנחנו מתאבלים על חרבן בית המקדש.

בליל תשעה באב כולם צמים, אפילו ילדים, כולם מתאבלים על הגלות. האבא הולך לבית הכנסת ולוקח אתו את הילדים שיכולים לומר איכה, את הילדים הקטנים משכיבים לישון, והאמא יושבת עם הבנות על הרצפה, הבנות שכבר מבינות מה מדברים, ומספרים מגלת איכה.

בבקר ילדים יכולים לאכול, אבל לא ממתקים; מלמדים את הילדים שכולם צריכים להתאבל על חרבן בית המקדש.

גם בנות מגיל שתיים עשרה, גם נשים - כולן צמות; אם נמצאים בחדשי ההריון, או בחדשי ההנקה - שישאלו רב אם צריכים לצום.

בתשעה באב, מי שישן בדרך כלל עם שני פרויות ישן עם פרוית אחת, ומי שישן עם פרוית אחת ישן בלי פרוית.

בתשעה באב לא דורשים בשלום חברו עד חצות היום, ולעמי הארץ שלא יודעים את ההלכה הזו, ואם לא יאמרו להם שלום בחזרה הם יעלבו ותהיה מחלקת - להם מתר להחזיר שלום בשפה רפה.

בתשעה באב לא לומדים כי צריכים להתאבל, ולמוד התורה משמח. אחר הצהריים אחרי מנחה אפשר ללמוד שיעורים בסדרן שלומדים בכל יום, כמו ח"י פרקים משניות, יום תהלים, וכדומה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

תחנך את הילדים שלך שידעו מה זה תשעה באב

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת דברים, ד' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ד
לקבוד ... גרו יאיר

השנה לא אומר איכה עם כל הצבור, השנה כולם יאמרו כל אחד בבית הכנסת
שלו. יאמרו בבית המדרש בהושקי, גם בבית המדרש ברחוב ירושלים, גם בפעלת
הצדיק ובמקור השמחה.

לך לבית הכנסת ליד הבית שלך, תביא את הילדים שלך (לא הקטנים; את הילדים
הקטנים שלא יודעים לומר עם כולם - תשכיב לישון). תשב אתם על הרצפה, תחנך את
הילדים שלך שידעו מה זה תשעה באב, אל תשב עם לצים, אסור לצחוק בבית הכנסת,
שב עם הילדים שלך, שהם יראו איך יהודי מתנהג בתשעה באב.

בבקר אנחנו גם אומרים מגלת איכה.

השם יעזר שתצליח בכל הענינים.

...

מי טוב יותר בשלטון, הימניים או השמאלנים?

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת דברים, ד' מנחם-אב, שנת ה'תשפ"ד
לקבוד ... גרו יאיר

אנחנו עומדים עכשו בעקבתא דמשיחא, שומעים את החדשות מה שקורה עם
המדינות מסביב לעולם, כל אחד צועק אני אמלוד. באמריקה, גם במדינה של ג'יהנום -
צועקים הימניים: "אנחנו מנהלים את זה נכון", והשמאלנים: "אנחנו מחזיקים את
העולם"; שוכחים מהשם יתברך שהוא מנהל הכל, הוא עושה הכל, והוא פועל הכל;
זה ממש מה שרבנו כבר אמר מראש (שיחות הר"ן, סימן לה), שלפני ביאת המשיח יבוא מבול
של מינות ואפיקורסות, ישכחו מהשם יתברך.

על זה אנחנו צריכים להתאבל, שבית המקדש נחרב בכל יום מחדש, בית המקדש
- זה מוח המחשבה, תכמינו זכרונם לברכה אומרים (ברכות לג.) מי שיש לו דעה אצלו יש
את בית המקדש; בית המקדש זה כשחושבים מהשם יתברך, יודעים שיש בורא עולם;
וכשמנחים בתדשות, שוכחים מהשם יתברך, נהיים מדאגים מי יהיה הנשיא, האם
אמריקה תהיה תזקה יותר מרוסיה, ומה יהיה עם סין, ואם קוריאה תייר וכו'; בן

אָדָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִמְצָא פֹה, הוּא עוֹשֶׂה הַכֹּל, הוּא פּוֹעֵל הַכֹּל; אִי אֶפְשֶׁר לְכוֹפֵף אֶצְבָּע רַק אִם הוּא אוֹמֵר, אִי אֶפְשֶׁר לְהִזְיֹז יָד אוֹ רֶגֶל אֶלָּא אִם הוּא אוֹמֵר, אִי אֶפְשֶׁר לְנַשֵּׁף אֶת הָאוֹכֵל עִם הַשִּׁינָיִים - אֶלָּא אִם הוּא מְצַוֶּה.

הַשַּׁבָּת הִיא שַׁבַּת חַזוֹן, אוֹמְרִים אֶת הַהֶפְטָרָה שֶׁל חַזוֹן יִשְׁעִיָּהוּ. יֵשׁ מְקוֹמוֹת שְׁבוּכִים בְּשַׁבָּת, נִנְאָחִים וְכו', אֶצְלָנוּ לֹא עוֹשִׂים שׁוּם אַבְלוֹת בְּשַׁבַּת חַזוֹן, שָׂרִים לָכֵה דוּדֵי כְמוֹ בְּכָל שַׁבּוּעַ, וְקוֹרְאִים אֶת הַפְּרָשָׁה כְּמוֹ בְּכָל שַׁבּוּעַ, לֹא שָׂרִים אֶת הַפְּסוּק (דְּבָרִים א. יב):

”אִיכָּה אֶשָּׂא לְבַדִּי” בַּנְּגוּן שֶׁל אִיכָּה.

הַשֵּׁם יַעֲזֹר שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל הָעֲנָנִים.

...

אֲנָשִׁים טוֹעִים שֶׁשַׁבַּת חַזוֹן זֹו שַׁבַּת שֶׁל מְרָה שְׁחוּרָה

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - עָרַב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ פְּרֶשֶׁת דְּבָרִים, שַׁבַּת חַזוֹן, ה' מְנַחֵם-אָב, תשפ"ד
לְכַבּוֹד ... נְרוּ יָאִיר

אֲנָשִׁים טוֹעִים, אֲנָשִׁים חוֹשְׁבִים שֶׁהַשַּׁבּוּעַ שַׁבַּת חַזוֹן זֹו שַׁבַּת שֶׁל מְרָה שְׁחוּרָה; חֵס וְשָׁלוֹם, הַשַּׁבַּת הִיא קְדוּשָׁה מְאֹד. מוֹהֲרָא"ש אוֹמֵר בְּשֵׁם הַצַּדִּיק הַקְּדוֹשׁ לִי זְכוּתוֹ יִגְן עָלֵינוּ, שָׂאֵמֵר: "מִי שִׁישׁ לוֹ עֵינָיִם קְדוֹשׁוֹת יְכוּל לְרְאוֹת בְּשַׁבַּת חַזוֹן אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי נִבְנָה".

אֶפִּילוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ רְחוּקִים מִהַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, אֲנַחְנוּ אֲנָשִׁים קְטַנִּים, צְרִיכִים לְדַעַת שֶׁהַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיק הִיא בְּמָקוֹם שֶׁהַצַּדִּיק נִמְצָא. כְּפִי שְׂרָבִי נִתֵּן אוֹמֵר (הַקְּדַמַּת לִיקוּטֵי הַלְכוֹת): "אֲנִי נִגַּס - שִׁיּוֹשֵׁב עַל עֵנֶק"; אֲנִי מִי שֶׁאֲנִי, אֲבָל עִם הַהִתְקַשְׁרוֹת לְצַדִּיק אֲנִי יוֹשֵׁב בַּדְּרָגָה הַכִּי גְבוּהָה. אִם אֲנַחְנוּ מְצִיִּיתִים לְרַבְּנוּ ז"ל, אֲנַחְנוּ לּוֹמְדִים שִׁיעוּרִים כְּסֻדְרָן בְּכָל הַתּוֹרָה כּוֹלָה וּמִתְבּוֹדְדִים - גַּם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְרְאוֹת אֶת בְּנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְּׁלִישִׁי.

הַיּוֹם לְכַבּוֹד שַׁבַּת אֶפְשֶׁר לְהִתְרַחֵץ עִם מֵים חַמִּים לְכַבּוֹד שַׁבַּת, גַּם לוֹבְשִׁים בְּגָדִים מְכַבְּסִים לְכַבּוֹד שַׁבַּת, וְאֲנַחְנוּ לֹא עוֹשִׂים שׁוּם שְׁנוּי בְּשַׁבַּת קוֹדֶשׁ, שׁוּם זְכָר לְאַבְלוֹת. שַׁבַּת שְׁלוֹם.

...

בעזרת השם יתברך

עצתו אמונה

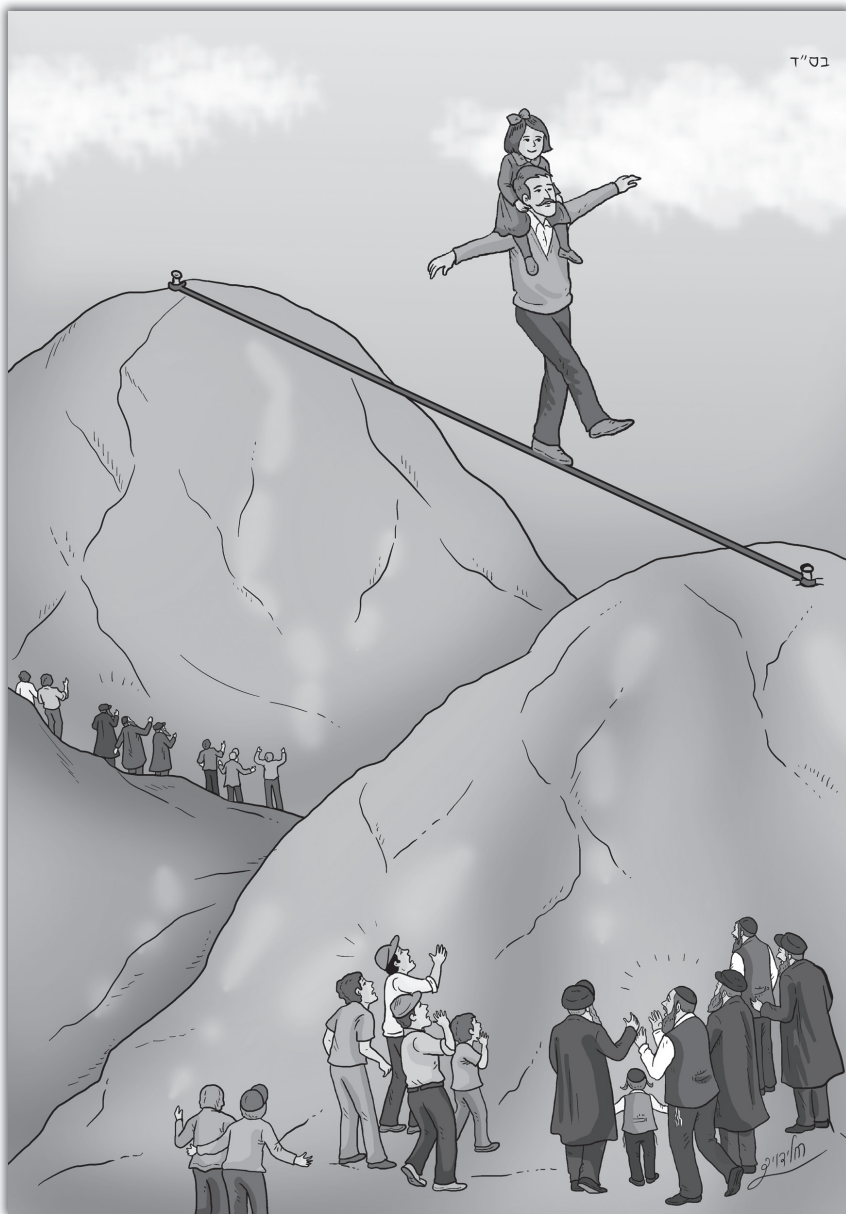
אלקרא

בַּיָּדַיִם שֵׁל הַשָּׁמַיִם יִתְבַּרְךָ

”אל תלכי! אל תלכי!” צעקו כולם... זו סכנת נפשות...!
 הילדה הקטנה הולכת, כולם צועקים: ”מה את עושה?
 את תפלי!”

היה זה לפני שנים בסיביר לשם גרשו את היהודים
 לגלות סיביר, הקומוניסטים ימח שמם חפשו את
 היהודים הכשרים שפעלו למען היהדות, בנו בסתר בתי
 כנסת והקימו בסתר תלמודי תורה ובסתר חפרו במסירות
 נפש מקואות, את כל אלו הם גרשו לסיביר.

רבי מענדל פוטרפאס גם הוא גרש לשם, הוא מסר
 את נפשו למען השם יתברך ולמען התורה, אחרי שנים
 ארכות הוא הגיע לאמריקה, וכששאלו אותו: ”רבי
 מענדל, איך החזקתם מעמד? מה נתן לכם את הכח?”
 הוא היה אומר: ”הילדה הקטנה שעלתה על החבל,
 עברה את שני ההרים - זה נתן לי את הכח להמשיך בכל
 השנים הקשות”, והוא ספר:

הוא עובר לאט לאט על החבל הרק...

במקום שהיינו הִזָּה מתוח חָבֵל בֵּין שְׁנֵי הָרִים מֵעַל עֵמֶק גָּדוֹל, יוֹם אֶחָד מִגִּיעַ מִיִּשְׁהוּ וּמִכְרִיז: "מִי רוֹצֵה לְרֹאוֹת שְׂאֲנִי אֶעֱבֹר עַל הַחֶבֶל מֵעַל הָעֵמֶק?" הוּא עוֹלָה וְעוֹבֵר עַל הַחֶבֶל, חֶלֶק מִסְתַּפְּלִים וְצוֹעֵקִים מְרֹב פֶּחַד, חֶלֶק לֹא מְסַגְּלִים לְהִסְתַּפֵּל, הֵם פּוֹחֲדִים, אוֹלֵי הוּא יְפוֹל, חֶלֶק מוֹחָאִים כְּפִים, וְכִשְׁהוּא גָּמַר לְעֹבֵר אֶל הַהָר הַשְּׂנִי, הוּא מְכַרִּיז בְּקוֹל:

"מִי רוֹצֵה לְעֵלוֹת עַל הַפְּתִפִּים שְׁלִי וְלְעֹבֵר אֶת הַחֶבֶל מִהָר אֶחָד לְשְׂנִי?" וּפְתָאוֹם רוֹאִים יִלְדָה קִטְנָה מִתְחִילָה לְלַכֵּת...

"אֵל תִּלְכִּי! אֵל תִּלְכִּי!" צָעֵקוּ כּוֹלָם... "סִכַּנְתְּ נַפְשׁוֹת...!"

הַיִּלְדָה הַקִּטְנָה הוֹלְכֶת, כּוֹלָם צוֹעֵקִים: "מָה אֶת עוֹשֶׂה? אֶת תִּפְלִי!" הִיא מְטַפֶּסֶת וְעוֹלָה עַל הָאָדָם הַגָּדוֹל, הָאָדָם עוֹבֵר לָאֵט לָאֵט וְהוּא הִגִּיעַ בְּשִׁלוֹם, כּוֹלָם צָעֵקוּ מְרֹב שְׂמִחָה שֶׁהַיִּלְדָה הַקִּטְנָה לֹא נָפְלָה.

שְׂאֵלוֹ אֶת הַיִּלְדָה: "מָה אֶתָּךְ? לֹא פִּחְדֶת לְלַכֵּת?" הִיא צוֹחֶקֶת וְשׂוֹאֶלֶת: "מִפְּחָדֶת? הָאָדָם הַזֶּה הוּא אֲבָא שְׁלִי, אִם אֲבָא שְׁלִי מְעֵבִיר אוֹתִי - הוּא יוֹדֵעַ מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, עַל הַפְּתִפִּים שֶׁל אֲבָא שְׁלִי אֲנִי לֹא מִפְּחָדֶת."

רַבִּי מְעַנְדֵל אוֹמֵר: "הַמַּלְיָם הָאֵלוֹ נִכְנסוּ לִי בְּעֵצְמוֹת, שְׂאֵפִילוֹ שְׂאֲנִי בְּסִיבִיר - אֲנִי עַל הַפְּתִפִּים שֶׁל אֲבָא שְׁלִי, הָאָדָם הַזֶּה הוּא אֲבָא שְׁלִי, אִם אֲבָא שְׁלִי מְעֵבִיר אוֹתִי - הוּא יוֹדֵעַ מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה, עַל הַפְּתִפִּים שֶׁל אֲבָא שְׁלִי אֲנִי לֹא מִפְּחָדֶת."

יִלְדִים יְקָרִים, הִבֵּה נִזְכֹּר אֵיפֹה אֲנַחְנוּ, וּמָה שֶׁעוֹבֵר עָלֵינוּ אֲנַחְנוּ יוֹדְעִים שְׂאֲנַחְנוּ בְּיַדִּים שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְפוֹל, לֹא יְכוּלִים לְקָרוֹת לָנוּ שׁוֹם דָּבָר רַע.